

ŚWIATŁO

NR 11 (19) MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚW. I AKCJI KATOLICKIEJ w Brzostku GRUDZIEŃ 1997

DODATEK LOKALNY DO TYGODNIKA RODZIN KATOLICKICH "ŹRÓDŁO"

*"O gwiazdo Betlejemska, zaświeć na niebie mym,
Tak szukam Cię wśród nocy, tęsknię za światłem Twym.
Zaprowadź do stajenki, leży tam Boży Syn,
Bóg - Człowiek z Panny świętej, dany na okup win".*

Przez cały Adwent wołaliśmy "Marana tha" - Przyjdź Panie Jezu. Odczuwamy wewnętrzną potrzebę, by Chrystus wszedł w nasze życie, by był nam Drogą, Prawdą i Życiem. On bowiem niesie pokój "ludziom dobrej woli", radość i wolność zniewolonym grzechem i słabością. Niesie prawdę i światło błądzącym, życie i łaskę dziecięctwa Bożego dla wszystkich, którzy Go przyjmują.

Jakże bardzo trzeba, by na nowo gwiazda Betlejemska zaświeciła na naszym niebie i prowadziła nas po raz kolejny do stajenki, byśmy odkryli cud Bożej miłości.

Jakże bardzo trzeba, byśmy rozpoznali Chrystusa przychodzącego, "bo tyle razy na dworze Pan stał, a teraz znów puka do drzwi, byś sam z własnej woli otworzyć Mu chciał, On swoje szczęście da Ci".

Prosimy Was Drodzy Parafianie, utrudzeni mozołem każdego dnia, ale i radośni nadzieją adwentową, o przyjęcie serdecznych życzeń, by gwiazda Betlejemska świeciła jasno na drogach Waszego życia, byście wiedzieli jaką drogą iść na spotkanie Jezusa i byście tę drogę wskazywali bliźnim, wśród których żyjecie.

Życzymy Wam pokoju ducha i radości płynącej z otwartych "drzwi" serc i domów dla Chrystusa.

Życzymy, by udało Wam się, w natłoku spraw i problemów, rozpoznać przychodzącego Pana.

Życzymy wreszcie, by Boże Dziecię wyciągnęło swą rękę i błogosławiło Wasze rodziny, parafię i każdego z Was.

*W imieniu duszpasterzy parafii
prob. ks. Czesław Szewczyk*

WIECZÓR WIGILIJNY W RODZINIE

Punktem kulminacyjnym obrzędów domowych wigilii, jest wieczerza. Stół do wieczerzy ustawia się na środku mieszkania, na nim kładzie się siano i nakrywa się go białym obrusem. Siano symbolizuje narodzenie się Pana Jezusa w stajence. Kiedyś stawiano jeszcze w izbie, w kącie snopek słomy, a nawet rozścielano słomę pod stołem.

Gdy zabyśnie pierwsza gwiazdka na niebie, cała rodzina gromadzi się wokół wigilijnego stołu. **Wieczera rozpoczyna się od wspólnej modlitwy**, której przewodzi gospodarz domu:

P. W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

Ojciec nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu...

P. Blisko dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, oczekiwany Zbawiciel. Opowiada nam o tym Ewangelia św. Łukasza. Stojąc posłuchajmy

jej z wiarą, jak to czynili nasi przodkowie:

"W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybrali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie" (Łk 2, 1-7).

ciąg dalszy na str. 2.

WIECZÓR WIGILIJNY W RODZINIE

Dokończenie ze str. 1.

Z kolei następuje **dzielenie się opłatkiem**. Najpierw rodzice łamią opłatek między sobą, następnie podchodzą do dzieci i domowników, podając opłatek do podziału i wypowiadając życzenia. Wszyscy uczestnicy wieczerzy powtarzają tę czynność. Opłatek, to wielki symbol. Z chwilą przełamania się opłatkiem ustają wszelkie spory pomiędzy poważnionymi i wszelkie nieporozumienia idą w niepamięć, a wszyscy czują się wielką rodziną zgromadzoną przy żłóbku betlejemskim. Łamanie się opłatkiem nawiązuje także do łamania chleba przez Jezusa Chrystusa w czasie wieczerzy wielkoczwartkowej. Jest wreszcie znakiem gotowości do podzielenia się z bliźnimi ostatnim kawałkiem chleba, znakiem radości, pokoju i wzajemnej miłości.

P. A teraz, w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem - chlebem miłości. Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej otwieramy je na przyjście Pana. W Nim każdy człowiek znajdzie dobroć i przyjaźń. Niech On będzie zawsze z nami w naszym domu. Życzę Wam tego, a tym samym życzę radości, zdrowia, pokoju i zrobienia dużego kroku w drodze do Boga.

W atmosferze wzajemnego braterstwa i życzliwości, **spożywa się następnie wieczerzę wigilijną**. Należy wyłączyć telewizor.

Po wieczerzy, świąteczny nastrój podtrzymujemy **śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się upominkami**. Przy choince, w nastroju świątecznym oczekujemy na Pasterkę - Uczcie świąteczną cafej parafii.

Módlmy się, w okresie Bożego Narodzenia, słowami **jednego**

z hymnów:

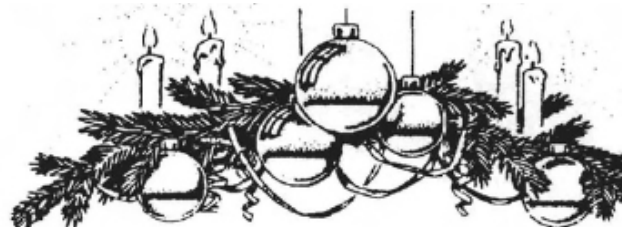
Chryste, coś Bóstwa jest blaskiem odwiecznym,
Przychodzisz do nas jako światło życia;
Lekiem się stałeś dla ludzi schorzałych,
Bramą zbawienia.

Dziś cała ziemia rozbrzmiewa pieśniami
Anielskich chórów, które wielbią Ojca,
Nam zaś zwiastują odnowę i pokój
Pełen wesela.

Synu Przczystej Dziewicy i Matki,
Spoczywasz w żłobie mimo swej wszechmocy;
Spraw, by na świecie uznano Twą władzę,
Jezu najmilszy.

Rodzisz się, Panie, by niebo dać ludziom,
A jako człowiek jednym z nas się stałeś;
Oświeć umysły i serca pociągnij
Więzią miłości.

Razem z głosami anielskich zastępów
Radosnym hymnem wysławiamy Boga:
Chwała niech będzie i Tobie, i Ojcu
Z Duchem miłości. Amen.

Mijający rok w brzostockiej parafii

"Caritas"
Parafialna

"Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili" (Mt 25, 35-41)

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia. Czekamy na nie z radością mimo, że dni coraz krótsze, robi się coraz zimniej i znowu wszystko drożeje. Optymizmem napawa nas blask płonącej przy ołtarzu adwentowej świecy. Jej ciepłe światło rozprasza mrok kościoła, uspokaja myśli i budzi naszą gotowość na rychłe spotkanie z Panem. Śpiewając "Godzinki" rozmyślamy o tej Światłości, która narodzi się wkrótce, by prowadzić nas dalej, przez mroki niełatwego życia. Ale, czy dla chrześcijanina, pragnącego godnie przywitać przychodzącego na świat Boga, wystarczy bierne oczekiwanie na gwiazdkę i kolędy?

Czy nie powinien wyjść Mu na spotkanie z sercem pełnym miłości bliźniego a rękami bogatymi w uczynki miłosierdzia? W dzień Bożego Narodzenia Aniołowie zaśpiewają: "Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom... dobrej woli"! Oczekując świątecznych radości powinniśmy dołożyć starań, aby słowa anielskiej kolędy były adresowane również do nas.

Dobrą wolę wykazać możemy na wiele sposobów lecz najpiękniejszą jej formą jest ofiarne pochylenie się nad tymi, w których mieszka oczekiwany przez nas Pan. Są nimi ludzie biedni, chorzy, samotni, cierpiący, wszyscy potrzebujący pomocy duchowej lub materialnej. Mieszkają może obok nas, zagubieni, zapomniani, niedostrzegani... Większość rodzin zamyka troskę o nich w jedynym geście miłosierdzia jakim jest zakupienie świecy z napisem "Caritas". I to bez większej ochoty, bo "przecież z zeszłego roku jeszcze została". Jej obecność na wigilijnym stole nie będzie

prawdziwym znakiem tej Miłości, w imię Której rodzina wyraża swą gotowość na przyjęcie Chrystusa w każdym "głodnym, spragnionym, przybyszu, nagim, chorym i uwięzionym" (Mt 23, 35-36). Radośniej natomiast i skuteczniej świeca ta rozproszy cień wigilijnej nocy w rodzinach członków parafialnego zespołu "Caritas". Będzie dla nich znakiem Bożego błogosławieństwa za to, że ofiarnie poświęcają swe siły i czas dla ubogich i tych "co w mroku i cieniu śmierci mieszkają. Przejęci prawdą, że "dzielenie się z potrzebującymi braćmi" należy do istotnych elementów posłannictwa współczesnego Kościoła, z miłością pochylają się nad każdą ludzką biedą i podejmują szereg działań dla dobra "najmniejszych" w naszej wspólnotie parafialnej, w naszej Ojczyźnie, a nawet świecie. Zaznaczyć należy, że Chrystusowy nakaz "dzielenia się" realizują w trudnym okresie zmian ustrojowych, które dotyczą również boleśnie mieszkańców naszej gminy. Stale powiększa się obszar ludzkiej

biedy. Rośnie "armia" bezrobotnych. W coraz trudniejszej sytuacji materialnej pozostaje wiele rodzin, zwłaszcza wielodzietnych. Brakuje środków finansowych na opiekę zdrowotną i pomoc socjalną. Z roku na rok bogatszy jest więc zakres działań charytatywnych i coraz dłuższa lista osób oczekujących pomocy.

Nie jest naszym zamiarem dokonanie rocznej statystyki ani rzeczowe podsumowanie pracy parafialnego zespołu "Caritas". Z racji kończącego się roku pragniemy jedynie wymienić te jej formy, które zasługują na szczególne uznanie i wdzięczną pamięć. Niektóre wynikały z udziału zespołu parafialnego w akcjach podejmowanych przez całą diecezję i tu wymienić należy zbiórkę pieniędzy na pomoc dla Albanii (213 zł), sprzedaż "cegiełek" na wakacje dla biednych dzieci (281 zł), zbiórkę pieniędzy na pomoc dla powodzian (6.709 zł) oraz kwotę na budowę domu dla bezdomnych w Rzeszowie (560 zł). Niezależnie od tych akcji brzostocka "Caritas" wraz z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej podejmowała własne inicjatywy na rzecz potrzebujących z terenu gminy i parafii. W ich wyniku 13 osobom przyznano jednorazowe zapomogi na zakup opału i odzieży, opłacono przewóz dzieci na zimowisko w Myczkowcach oraz dofinansowano biednym dzieciom wycieczkę do Krynicy.

To tylko niektóre działania spośród licznych przeprowadzonych w 1997 roku przez miejscową "Caritas".

Nie sposób nie zaznaczyć, że wszystkie możliwe były wyłącznie dzięki życzliwości i ofiarności ludzi wielkiego serca, wyczulonych na potrzeby bliźnich, tworzących w parafii wspólnotę chrześcijańskiego miłosierdzia.

Do tych ludzi należy pani Maria Przebieda dyr. Szkoły Podstawowej, która na rzecz "Caritas" przekazuje swoje diety z sesji Rady Gminy. Do nich zaliczyć trzeba właścicieli większości sklepów prywatnych, dzięki którym możliwe było zorganizowanie podarunków mikołajowych dla dzieci z rodzin wielodzietnych za sumę ponad 1.000 zł, a także właścicieli aptek i kierownictwa ZPC "Liwocz". W grupie ofiarodawców są też instytucje i osoby prywatne życzące sobie zachowanie anonimowości.

"Caritas" parafialna składa wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób umożliwili jej działalność, serdeczne "Bóg zapłać" wraz z zapewnieniem o wdzięcznej pa-

mięci modlitewnej, tak ze strony obdarowanych jak i członków zespołu.

Natomiast do wszystkich, którzy jeszcze nie wsłuchali się w Chrystusowe zapewnienie: "Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią", kierujemy braterskie wezwanie do podjęcia czynu, do aktywnej miłości bliźniego, do zaangażowania się w pracę zespołu.

Niech Święta Bożego Narodzenia wezwolą w nas wszystkich radosny zapał do podejmowania trudu dobroczynności, na który czeka, w każdym potrzebującym naszego serca, Serce Małego Jezusa narodzonego przecież nie w pałacu, lecz w ubogim żłobie.

Tego Wam i sobie życzy, łamiąc się z Wami opłatkiem.

Brzostocka
"Caritas"

Chór Parafialny

*"A jak śpiewać to już śpiewać
Taka nasza wola.*

*Na te łąki, na te lasy
na dalekie pola..."*

O naszych dokonaniach śpiewaczych rozpocząłm cytatem ze znanej, ludowej piosenki. Rzeczywiście odchodzący rok przyniósł nam chórzystom wiele wspaniałych okazji do wykorzystania swoich możliwości głosowych i na różne sposoby wychwalania Boga i Matki Zbawiciela Maryi. Od lutego rozpoczęliśmy intensywną pracę nad opracowaniem 10 pieśni Maryjnych, bo zostaliśmy zaproszeni do uczestnictwa w Koronacji Matki Bożej Łaskawej w Chmielniku. Ćwiczyliśmy bardzo gorliwie, a między tymi ciężkimi próbami śpiewaliśmy "Mękę Pańską", równolegle opracowywaliśmy pieśni na dzień Zmartwychwstania Pańskiego. Śpiewane Alleluja niosło daleko nasze głosy - tyle, że - nie wszystkim w naszej parafii śpiew ten się podoba, ale to już nie nasze zmartwienie. Uważam, że jeżeli nie pomaga się w pracach na rzecz parafii to nie powinno się przeszkadzać, ale to już moje zdanie.

W maju odbywaliśmy intensywne próby w budynku parafialnym, jeździliśmy też na próby do Chmielnika i wreszcie nadszedł dzień Koronacji. I tam w Chmielniku razem z innymi chórami

uczestniczyliśmy w liturgii Mszy św. oraz śpiewaliśmy pieśni Maryjne. Po tym wielkim, niecodziennym wydarzeniu przygotowaliśmy się do przywitania Ojca św. w Krośnie. Żmudne próby, wyjazdy do Krosna, całodzienne śpiewy na płycie lotniska. I wreszcie nadszedł dzień 10 VI. Nasza radość nie miała granic, kiedy po czuwaniu od godz. 2⁰⁰ do 10⁰⁰ usłyszeliśmy komunikat, że Papież już jest u nas. Śpiew, łyzy radości i wzruszenia, owacje i znów śpiew, modlitwa i refleksje - jakiego szczęścia doczekaliśmy się być tak blisko koło Piotra naszych czasów i to jeszcze na ziemi krośnieńskiej, a tuż, tuż nasza brzostocka ziemia.

A potem Przeczyca, Bukowa nasz odpust parafialny, dwukrotne nagrywanie przez radio Via z Rzeszowa, uczestnictwo w Kongresie Eucharystycznym Rodzin w Gogołowie i znów Bukowa. W nowych kościołach z chórem, na którym jest miejsce dla grup śpiewaczych śpiewa się lekko, zaś śpiew na kościele jest zawsze bez efektu i przynosi ogromne stresy dla chórzystów i dyrygenta.

Jeszcze wspomnę o pielgrzymce do Kalwarii Zebrzydowskiej, Wadowic i Ludźmierza - gdzie uczestniczyliśmy w liturgii Mszy św.

Obecnie znowu ćwiczymy kolędy polskie. Jest nas trochę mało - szczególnie odczuwamy brak męskich głosów. Wierzymy, że po remoncie naszych organów zrobi się miejsce dla grup śpiewaczych i dla chóru, a wtedy efekty naszej ciężkiej pracy chórzysty będą w naszym kościele przynosić lepsze efekty.

Mam świadomość, że w naszej parafii jest bardzo dużo pięknych głosów tak żeńskich jak i męskich dlatego serdecznie zapraszam na próby, które odbywają się w piątki o godz. 17³⁰.

Z. Rogala
dyrygent

Rada Parafialna

Obecna Rada Parafialna została powołana 18 IX 1994r. w wyniku głosowania całej parafii. W jej skład wchodziła przedstawiciele wszystkich wiosek należących do parafii. Ogółem rada liczyła 15 osób. Według statutu Rada Parafialna świadczy proboszczowi konkretną pomoc, służy radą, informuje parafię

ciąg dalszy na str 4

dokończenie ze str. 3

o jego zamierzeniach i odwrotnie. Ustala wypłaty pracowników, współdecyduje o sprawach finansowych i gospodarczych. Kadencja Rady trwa 5 lat a jej spotkania odbywają się raz w miesiącu. Na tych spotkaniach poruszane są nie tylko sprawy gospodarcze i finansowe, ale także mają miejsce rozważania na tematy religijne.

W bieżącym roku kalendarzowym 1997 rada poruszała następujące sprawy:

- ułożenie kostki wokół kościoła,
- renowacja ołtarza św. Leonarda,
- odnowienie stacji Drogi Krzyżowej,
- założenie biura pogrzebowego i domu przedpogrzebowego,
- położenie sklepienia w przybudówkach i ułożenie posadzki,
- budowa kaplicy w Bukowej,
- właściwe zagospodarowanie tzw. "poła plebańskiego",
- wykonanie elewacji domu parafialnego.

Poruszane są też sprawy religijne:

- zakup figury Matki Bożej Fatimskiej,
- poczynienie przygotowań do zarejestrowania młodzieżowej grupy religijnej - KSM,
- dyskusja o możliwości zorganizowania wyjazdowej spowiedzi dla chorych w każdy pierwszy piątek miesiąca.

Na bieżąco ksiądz Proboszcz informuje radę o przychodach i wydatkach. Udostępnia do wglądu księgę finansową. Oprócz comiesięcznych roboczych spotkań w tym roku rada przeżywała wzniosłe uroczystości, w których zaznaczyła swój udział.

W styczniu odbyło się spotkanie opłatkowe, w czerwcu jubileusz 25 lecia kapłaństwa ks. Proboszcza, a 6 sierpnia poświęcenie kaplicy w Bukowej oraz udział w różańcu i Mszy św. transmitowanej przez rzeszowskie radio "Via".

Skład rady od pierwszego posiedzenia uległ zmianie, doszli nowi członkowie. Dzięki wspaniałej inicjatorskiej postawie ks. Proboszcza w parafii zostało wiele zrobione, mimo napotykanego trudności.

Nie wszystkie jednak zamierzone plany zostały zrealizowane, ale mamy nadzieję, że uda się je zrealizować w nowym roku.

*Sekretarz
Rady Parafialnej*

Parafialne Ognisko Akcji Katolickiej

*"Aby wszyscy stanowili jedno,
jak Ty, Ojczy, we Mnie,
a ja w Tobie" (J 17,21)*

Akcja Katolicka jest zorganizowaną formą apostołatu świeckich. W jej ramach prowadzona jest formacja religijno-moralna, która ma wypracować dojrzałe postawy katolików oraz pobudzić ich do społecznej aktywności. Jej zadania można ująć w trzech punktach.

1. Uświadomienie i pogłębienie tożsamości katolickiej. (Co to znaczy, że jestem katolikiem? Co to znaczy, że jestem członkiem Kościoła katolickiego?).
2. Pogłębienie tożsamości wspólnotowej wiary i Kościoła. (Co to znaczy: "my wierzymy?", "jesteśmy członkami Kościoła katolickiego", "tworzymy Kościół katolicki").
3. Realizacja społecznego obywatelstwa wiary katolickiej oraz Kościoła katolickiego. Aktywne uczestnictwo w życiu społecznym.

W dniu 26 maja 1997 r. Akcja Katolicka Diecezji Rzeszowskiej uzyskała cywilną osobowość prawną.

Podsumowując działalność Parafialnego Ogniska Akcji Katolickiej w 1997r. należy wymienić:

- ◆ comiesięczne spotkania w Domu Parafialnym (wspólna modlitwa, podejmowanie tematów formacyjnych w oparciu o Biblię, Katechizm Kościoła Katolickiego, encykliki Jana Pawła II, miesięcznik "TAK" - pismo Akcji Katolickiej Diecezji Rzeszowskiej).
- ◆ wyjazdowe spotkania formacyjne liderów Akcji (Dębowiec, Jasło) oraz Dni Skupienia (Myczkowce),
- ◆ zorganizowanie pielgrzymki do Kalwarii Pałacowskiej pod opieką ks. S. Jamińskiego,
- ◆ spotkanie z inż. S. Stecem i jego żoną, prowadzącymi Katolicką Poradnię Rodzinną przy parafii N. S. J. w Dębicy. Małżeństwo to spotkało się następnie z młodzieżą ZSR w Brzostku w ramach przygotowania do życia w rodzinie,
- ◆ działalność Klubu Filmowego "Arka" dysponującego ok. 90 kasetami video, gdzie można wypożyczyć za niską opłatą filmy religijne, wartościowe filmy fabularne, lektury, bajki dla dzieci

oraz kasyety z pielgrzymki Jana Pawła II do Polski (W powstanie i działalność Klubu filmowego zaangażowanych jest również wiele osób spoza Akcji Katolickiej),

- ◆ wypożyczanie książek z biblioteki parafialnej,
- ◆ ofiarowanie 300zł na rzecz budowy Kaplicy w Bukowej (oprócz zakupu "cegielek"),
- ◆ redagowanie przez kilku członków POAK gazetki "światło".

Odbyło się też miłe spotkanie przy ognisku a rok 1997 planujemy zakończyć dzieląc się opłatkami.

Niech dewizą życia każdego człowieka ochrzczonego będą słowa Chrystusa: *"Tak niech świeci Wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwaliли Ojca Waszego, który jest w niebie"*. (Mt 5, 16)

W. B.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży zostało zarejestrowane 3 VI 1997 roku, ale swą działalność prowadziło już kilka miesięcy wcześniej. Opiekunem stowarzyszenia, do którego należy blisko 20 osób, jest ks. Stanisław Jamiński. Miejscem spotkań KSM-u jest sala katechetyczna, którą otrzymaliśmy od ks. Proboszcza, za co serdecznie Mu dziękujemy.

Młodzież z KSM-u udziela się w kościele podczas świąt i niedziel. Bierze również czynny udział w życiu religijnym naszej diecezji.

Przed 1 XI prowadziliśmy sprzedaż zniczy (obecnie kartek świątecznych i kalendarzy), co pozwoliło nam wesprzeć nasze konto. Dzięki finansowemu wsparciu przez Urząd Gminy zakupiliśmy już telewizor, magnetowid oraz "wieżę" Hi-Fi. Sprzęt ten zainstalowaliśmy w sali katechetycznej.

W przyszłości planujemy otworzyć klub w podziemiach naszej plebanii.

Chcieliśmy również zaprosić do naszego stowarzyszenia młodzież, która chciałaby z nami współpracować. Spotkania odbywają się w soboty po Mszy św. wieczornej.

członkowie KSM

♦ "MISJA" - film historyczny - 125 min - USA

Jezuita, ojciec Gabriel podejmuje wyprawę w głąb amazońskiej dżungli, gdzie buduje ośrodek misyjny dla Indian. Znajduje sprzymierzeńca - nawróconego łowcę niewolników. Gdy Hiszpania

oddaje swoją kolonię Portugalii, Jezuici postanawiają bronić terytorium "nad wodospadami" wraz ze swoją misją przed portugalską agresją. Fabuła filmu oparta na autentycznych wydarzeniach, które miały miejsce w 1750 roku na pograniczu Argentyny, Paragwaju i Brazylii.

♦ "MEDJUGORIE" - film maryjny - 35 min - USA

Historia objawień Matki Bożej w Jugosławii. Matka Boża ukazuje się w grupie młodych ludzi w Medjugorcie; orędzie i wywiady z tymi, którym Matka Boża objawia się od roku. Film dokumentalny, pokazuje w sposób obiektywny i wolny od uprzedzeń klimat duchowy tego miejsca, pozostawiając każdemu możliwość oceny tego, czego sam niejako jest świadkiem.

♦ "KACPER I PRZYJACIELE" - bajka animowana - Wielka Brytania - 6 x 75 min.

Sześć kaset video przygód Kacpra, który będąc duchem nie straszy, ale nieustannie i niezłomie próbuje znaleźć przyjaciół.

♦ "UROCZYSTOŚĆ POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA FIALNEGO W BUKOWEJ"

Kaseta z uroczystego otwarcia i poświęcenia kościoła w Bukowej, dokonanego przez Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej Ks. Biskupa Kazimierza Górnego. Najważniejsze wydarzenie 1997 roku w Parafii Brzostek.

Wypożyczalnia Kaset Video czynna jest codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 16.30 - 17.00.

Dom Parafialny - wejście od strony Poczty.

Noworoczne pąki

Spoglądając za siebie Stary Rok może wydawać się kłaczasty, pełen rozczarowań i goryczy. Ale Nowy Rok znów wyda kwiecie. Jeszcze nie wiadomo, jak będzie ono wyglądało. Jak będzie duże, jaką okryje się barwą, jak długo potrwa. Jedno jest jednak pewne: Kwiecie dąży do słońca. Ono jest najpiękniejszym dziełem Boga, rozprasza mroki i rodzi życie.

MAŁE ABC chrześcijanina

Anioł Stróż

Już Stary Testament mówi o aniołach, którzy strzegą ludzi, towarzysząc im na drogach życia. Nowy Testament mówi nie tylko o aniołach jako pomocnikach chrześcijan w ogóle, ale i o aniołach w jakiś charakterystyczny i trwały sposób związanych z poszczególnymi ludźmi (por. Mt 18,10; Dz 12,15). W późniejszych czasach utrwaliło się przekonanie, że każdy człowiek ma własnego anioła stróża. O Aniele Stróżu mówią niekiedy nawet niewierzący: gdy doświadczają nieoczekiwanego wybawienia z jakiejś trudnej sytuacji (wielkich kłopotów, ale zwłaszcza z niebezpieczeństwa zagrażającego zdrowiu albo życiu), stwierdzają, że stało się tak za sprawą ich Anioła Stróża.

Arcybiskup, arcybiskupstwo

Pierwsze spośród kilku biskupstw, stanowiących prowincję kościelną, nazywa się arcybiskupstwem. Kieruje nim arcybiskup. Tytułu "arcybiskupa" może udzielić papież również jako tytułu honorowego, czyli nie związanego z żadnym arcybiskupstwem.

Astrologia

(od greckiego "aster" - "gwiazda" i "logos" - "słowo") jest pseudonauką czy, właściwiej, sztuką tajemną, której celem jest przepowiadanie przyszłości oparte na przekonaniu o oddziaływaniu zjawisk niebieskich na życie ludzi i narodów. Uprawiana była głównie w starożytności i średniowieczu. Wskutek przewrotu kopernikańskiego i rozwoju nauk przyrodniczych zainteresowanie astrologią osłabło na przełomie XVIII i XIX w. Ponowne zainteresowanie astrologią w XX w. ma związek z rozwojem okultyzmu i ostatnio z ruchem Nowej Ery (New Age). Chociaż współczesna wiedza potwierdza wpływ bliższego i dalszego (kosmicznego) środowiska naturalnego na człowieka, zwłaszcza na jego sferę biologiczną i psychiczną, to jednak nie determinuje ono ani ludzkiego życia, ani wolnych, choć wielorako uwarunkowanych, decyzji człowieka. Odgadywanie zaś przyszłości na podstawie zjawisk niebieskich byłoby możliwe jedynie przy (dziś już absurdalnym) założeniu, że życie tu "na dole", na ziemi, jest tylko odzwierciedleniem życia tam "na górze", w sferach gwiazd. Według wiary chrześcijańskiej, Panem dziejów jest jedynie suwerenny Bóg Stwórca, a człowiek stworzeniem, które w sposób wolny określa swój los i ponosi za niego odpowiedzialność

Ateizm

(a + gr. theos - Bóg) Pogląd zaprzeczający istnieniu Boga. We wszystkich kulturach ludzkości ateizm jest bardzo rzadkim i późnym zjawiskiem, które występuje zwłaszcza w schyłkowym okresie rozwoju danej kultury. Ścisły ateizm odróżnia od agnostycyzmu (poglądu utrzymującego, że Bóg jest niepoznawalny) rzekomo pewną wiedzą o nieistnieniu Boga. Ateizm przybiera różne postacie: od ateizmu tolerancyjnego ("Ja, osobiście, nie wierzę w Boga!"), poprzez ateizm zatroskany ("Byłoby dobrze, gdyby Bóg istniał!"), do ateizmu walczącego ("Religię trzeba doszczętnie wytepić!"). Nie można przedstawić naukowego dowodu na nieistnienie Boga.

KALENDARIUM LITURGICZNE

4 I

Wspomnienie św. Elżbiety Anny Seton, wdowy (XVIII/XIXw)

Elżbieta urodziła się w roku 1774 w zamożnej i szanowanej rodzinie należącej do episkopalnego kościoła św. Trójcy w Nowym Jorku. Była wierną i gorliwą zwolenniczką tego kościoła, aż do nawrócenia się na wiarę katolicką. W roku 1794 wyszła za mąż, w małżeństwie tym pośród cierpień i chorób wychowała pięcioro dzieci. Elżbieta wraz z chorym mężem wyjechała do Włoch gdzie mąż zmarł. Tam też zetknęła się z katolicyzmem i w roku 1808 złożyła katolickie wyznanie wiary. W trzy lata później założyła pierwszą katolicką szkołę w Baltimore. Elżbieta dożyła czasu, kiedy jej szkołka siostr nauuczających rozrosła się i rozprzestrzeniła na wiele miast Stanów Zjednoczonych.

Modlitwa dnia: Boże, który wyniosłeś św. Elżbietę w swoim kościele tak, że mogła wskazywać innym drogę zbawienia, spraw; abyśmy za jej przykładem naśladowali Chrystusa i mogli połączyć się z Tobą w towarzystwie naszych braci. Amen.

25 I

Święto Nawrócenia św. Pawła, apostoła.

Św. Paweł urodził się w Tarsie, w rodzinie żydowskiej. Był obywatelem rzymskim. W celu uzupełnienia wiedzy wysłano go do Jerozolimy, gdzie był uczniem starszego Gamaliela. Wkrótce stał się wytrawnym znawcą dawnego prawa. Posiadał również umiejętność egzegezy i sztukę dysputy. Jako gorliwy faryzeusz powrócił do Tarsu jeszcze zanim Chrystus rozpoczął swoją działalność. W jakiś czas po śmierci Jezusa, św. Paweł ponownie udaje się do Palestyny. Głębokość przekonań i pobudliwe usposobienie rozwinęły u niego prawdziwy fanatyzm skierowany przeciwko chrześcijaństwu. Na polecenie najwyższego kapłana wyruszył do Damaszku aby wylapać tamtejszych chrześcijan i dostarczyć ich do Jerozolimy. Około północy, niedaleko Damaszku nagle rozbłysła wokół niego światłość niebieska, ukazał mu się Jezus w Swym uświęconym ciecie i zwracając się do niego przestrzegał przed wykonaniem polecenia arcykapłana. W duszy Pawła dokonała się gwałtowna zmiana, uwierzył w Chrystusa, został Jego apostołem i największym misjonarzem Kościoła powszechnego.

Modlitwa dnia: Wszchemogący Boże, obchodzimy dzisiaj święto nawrócenia św. Pawła Apostoła, którego powołałeś do głoszenia Dobrej Nowiny wszystkim narodom, spraw; abyśmy za jego przykładem dążyli do Ciebie i świadczyli wobec świata o prawdzie Twojej Ewangelii. Amen.

28 I

Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, kapłana i doktora Kościoła, patrona szkół. (XIII w.)

Tomasz urodził się jako syn hrabiego Akwinu. W wieku pięciu lat ojciec umieścił go pod opieką benedyktynów na Monte Cassino. Nauczyciele byli zadziwieni jego postępami w nauce i w ćwiczeniu cnoty. W wieku siedemnastu lat mimo

niechęci rodziny wstąpił do zakonu św. Dominika. Studiował w Neapolu, następnie w Koloni gdzie koledzy przezywali go "głuchym wołem" z powodu cichego kroku i olbrzymiej postury. Był błyskotliwym studentem i w wieku dwudziestu lat prowadził samodzielne wykłady publikując swoje pierwsze prace naukowe. W wieku trzydziestu jeden lat w Paryżu otrzymuje doktorat. Św. Tomasz cały czas stanowczo uchylał się od przyjęcia jakichkolwiek godności kościelnych. Pozostawił wielką spuściznę naukową - jego dzieła obejmują dwadzieścia tomów, z których za fundamentalną uchodzi niedokończona "Summa Theologica".

Modlitwa dnia: Ojcze mądrości, który natchnąłeś św. Tomasza z Akwinu gorącym pragnieniem świętości i zapalem studiowania świętej nauki; prosimy Cię, pomóż nam zrozumieć jego słowa i naśladować jego życie. Amen.

31 I

Wspomnienie św. Jana Bosco, kapłana. (XIX w.)

Jan urodził się w małej wiosce niedaleko Turynu. Kiedy w dziewiątym roku życia powiedział, że chce zostać kapłanem, z trudem znaleziono środki na edukację. Jesienią i zimą chodził codziennie przeszło sześć kilometrów do szkoły, wiosną i latem musiał pracować w polu. Ogromny wpływ na jego wzrastanie w świętości miała maryjna pobożność jego matki. Ten wspaniały "apostoł młodzieży" całe życie poświęcił trosce o młodych chłopców i dziewczęta, szczególnie z rodzin biednych i zdemoralizowanych. Zorganizował (do opieki nad chłopcami) Towarzystwo św. Franciszka Salezego - tzw. salezjanów, oraz grupę dziewcząt pod opieką Matki Boskiej Wspomożycielki.

Modlitwa dnia: Miłosierny Boże, który wezwałeś św. Jana Bosco, by był ojcem i nauczycielem młodych, spraw; abyśmy zachęteni jego wielkim miłosierdziem mogli służyć Tobie i nigdy nie zmęczeni się prowadzeniem innych do Twego Królestwa. Amen.

W. N

KRONIKA DUSZPASTERKA

listopad - grudzień

Z naszej wspólnoty odeszli ze znakiem wiary i nadziei w zmartwychwstanie do życia wiecznego:

1. Jan Surdel - Zawadka Brzostecka
2. Józef Gąsior - Nawsie Brzosteckie
3. Czesław Kawalec - Brzostek

Do wspólnoty parafialnej poprzez Chrzest Święty zostali przyjęci:

1. Wiktoria Sowa - 1997. 11. 29
2. Piotr Marcinek - 1997. 12. 06
3. Mateusz Wal - 1997. 12. 14

Redaguje zespół pod kierownictwem ks. Stanisława Jamińskiego
Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego, 33-125 Brzostek, tel. (014) 830300